



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **A. C.**, zastoupený Mgr. Marianem Babicem, advokátem se sídlem Nákladní 3002/2, Opava, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2019, čj. KUOK 131071/2018, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 11. 2019, čj. 64 A 4/2019-33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalovaný **je p o v i n e n** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 114 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města Olomouce (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 5. 9. 2018, čj. SMOL/213276/2018/OARMV/DPD/Bat, zamítl námitky žalobce směřující proti záznamu bodů do bodového hodnocení na základě dvou pokutových bloků a potvrdil záznamy bodového hodnocení v registru řidičů. Na základě žalobcova odvolání žalovaný shora označeným rozhodnutím zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a řízení zastavil. Dospěl k závěru, že se správní řízení stalo bezpředmětným, protože se námitky týkaly záznamů bodů, které již byly v souladu s § 123e odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), v době zahájení správního řízení odečteny po 12 měsících z celkového počtu dosažených bodů.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Nesouhlasil s tím, že by provedení záznamů v bodovém hodnocení registru řidičů bylo možné na základě námitek přezkoumávat jen do doby jejich odečtu. Zákon o silničním provozu žádnou objektivní lhůtu pro podání námitek nestanovuje a ani nestanovuje, že by nebylo možné podat námitky proti záznamu již odečtených bodů. Závěr žalovaného omezuje ochranu řidičů před nezákonným postupem správních orgánů. Dle § 66 odst. 2 správního řádu lze navíc zastavit jen řízení zahájené z moci úřední a na základě skutečností, které nastaly po zahájení řízení. V dané věci se ale jedná o řízení zahájené na základě žádosti a žalovaný jej zastavil na základě skutečností, k nimž došlo před zahájením řízení.

[3] Krajský soud v Ostravě v záhlaví označeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že z § 123f zákona o silničním provozu nevyplývá jakékoliv časové omezení pro uplatnění námitek a žalovaný své závěry o nemožnosti přezkoumat záznamy bodů, které již byly odečteny, nijak neodůvodnil. Žalobce v řízení konstantně tvrdil, že se v jednom případě dopustil jiného přestupku, za který mu mělo být zaznamenáno méně bodů. Pokud by toto tvrzení bylo pravdivé, vedlo by to k tomu, že ke dni, kdy mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů, ve skutečnosti dosáhl pouze 11 bodů. Žalovaný dále postupoval nesprávně, pokud řízení zastavil s odkazem na § 66 odst. 2 správního řádu. Řízení o námitkách je totiž podle § 44 správního řádu řízením o žádosti. Nesprávný je také závěr o odpadnutí důvodu řízení. K odečtení bodů došlo ještě před zahájením řízení o námitkách, kdežto odpadnutím důvodu řízení ve smyslu § 66 odst. 2 správního řádu se myslí situace, která nastává až v průběhu řízení. Aplikovatelný není ani důvod zastavení dle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, protože, odečtením bodů nezaniká možnost uplatnit námitky a nedochází k zániku předmětu řízení.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobce

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost. Nesouhlasí se závěrem umožňujícím přezkum záznamů bodů, které již byly odečteny. K tomu odkázal na rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, čj. 10 As 3/2017-34. Nesprávně soud posoudil také otázku odpadnutí důvodu řízení dle § 66 odst. 2 správního řádu. Stěžovatel nesouhlasí, že každé řízení o námitkách je řízením o žádosti. O řízení o žádosti jde pouze tehdy, pokud účastník řízení vznesl námitky v době, kdy ještě nedosáhl 12 bodů. Pokud již 12 bodů dosáhl, jde o řízení, které se zahajuje z moci úřední a charakter řízení se v jeho průběhu nemění, ani když je jeho další fáze vyvolána účastníkem řízení (viz rozsudek NSS ze dne 30. 5. 2011, čj. 2 As 19/2011-87).

[5] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí a ztotožnil se s rozsudkem krajského soudu. Zákon o silničním provozu od 20. 2. 2016 (účinnost novely č. 48/2016 Sb.) neobsahuje žádný časový limit pro uplatnění námitek. To je odbornou literaturou vykládáno tak, že je možné námitky podat proti libovolnému záznamu bodů, a to kdykoliv. Na nyní posuzovanou věc nelze vztáhnout závěry stěžovatelem odkazovaného rozsudku sp. zn. 10 As 3/2017, protože na rozdíl od dané věci by nyní nebylo vyhovění námitkám jen akademické, ale mělo by za následek, že by nedosáhl 12 bodů a nepozbyl řidičského oprávnění. Žalobce souhlasí také se závěry krajského soudu ohledně zastavení řízení dle § 66 odst. 2 správního řádu.

pokračování

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v mezích rozsahu kasační stížnosti a v ní uplatněných důvodů. *Neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).*

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel v kasační stížnosti vznesl dvě samostatné námitky. Jednak se týkají povahy řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů a možného zastavení takového řízení podle § 66 odst. 2 správního řádu. A jednak námitky směřují proti závěru krajského soudu, který připustil vznesení námitek proti záznamu bodů i poté, co došlo v důsledku plynutí času podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu k odečtení bodů z bodového hodnocení.

[9] Z hlediska skutkových okolností této věci lze z předloženého správního spisu připomenout, že žalobce vznesl námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů poté, co mu správní orgán I. stupně doručil oznámení o dosažení dvanácti bodů v bodovém hodnocení a vyzval jej podle § 123c odst. 4 zákona o silničním provozu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.

[10] Nejprve soud přistoupil k posouzení námitky týkající se (ne)omezenosti rámce, v němž lze uplatnit námitky proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. Argumentace stěžovatele zde sestává pouze z odkazu na výše citovaný rozsudek sp. zn. 10 As 3/2017 s tím, že i v nyní posuzované věci má za to, že by posouzení námitek bylo pouze akademické. S tím se ale Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Ve výše citované věci se totiž zdejší soud zabýval odlišnou situací, neboť v ní řidič vznášel námitku proti provedení záznamů bodů v době, kdy již v důsledku odečtu bodů díky plynutí času od posledního spáchání přestupku dle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu měl v registru řidičů zaznamenáno 0 bodů. Vzhledem k tomu, že není možné dosáhnout záporného počtu bodů, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že i v případě důvodnosti námitek by bylo rozhodnutí pouze akademické, jelikož na počet bodů nemohlo mít žádný vliv. Jak ale krajský soud uvedl v nyní posuzované věci, v situaci, kdy by byly žalobcovy námitky proti záznamu bodů shledány v daném případě důvodnými, vedlo by to k tomu, že by dosáhl pouze 11 bodů (žalobce namítal, že spáchal jiný než zaznamenaný přestupek, za který mu mohly být započteny pouze 2 a nikoli 3 body), tudíž by nepřišel o řidičské oprávnění.

[11] Nelze přehlédnout, že žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel z toho, že námitky nemohly být úspěšné, protože se týkaly právě těch bodů, které již byly odečteny postupem podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu (jednalo se o nejstarší započtené body od posledního odečtu podle daného ustanovení zákona o silničním provozu). Konkrétně stěžovatel uvedl, že „v souladu s § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu došlo u záznamu 3 bodů ke dni 28. 09. 2011 k odečtu 4 bodů („odečet po 12-ti měsících“) z celkového počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to dne 04. 02. 2013. (...) u záznamu 3 bodů ke dni 13. 3. 2013 došlo k odečtu 4 bodů („odečet po 12-ti měsících“) z celkového počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to ke dni 28. 08. 2016.“ Takové východisko je

ale mylné a nemá oporu v zákoně. Odečet bodů podle § 123e zákona o silničním provozu totiž nenastává vůči žádnému konkrétnímu záznamu, ale body jsou odečítány od celkového počtu zaznamenaných bodů v době, kdy jsou splněny zákonné podmínky pro odpočet (viz výslovnou zákonnou dikci daného ustanovení, dle které „se odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů“ a „k tomuto dni provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů o odečtení bodů z dosaženého počtu stanovených bodů řidiči“). V případě žalobce proto v uvedených případech 4. 2. 2013 nedošlo k odpočtu 4 bodů u záznamu 3 bodů ze dne 28. 9. 2011, kdy mu tyto body byly započteny, ale od celkového bodového hodnocení, které dle výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 8. 6. 2018 bylo ke dni 4. 2. 2013 5 bodů. Stejně tak dne 28. 8. 2016 nedošlo k odpočtu 4 bodů od bodového záznamu 3 bodů ze dne 13. 3. 2016, ale od celkového bodového hodnocení, které k danému dni činilo 11 bodů. Ani v jednom případě se tak žalobce v důsledku odpočtu nedostal do situace, kdy by stav jeho bodového hodnocení byl 0 a rozhodování o jeho námitkách by kvůli tomu bylo pouze akademické, jako tomu bylo ve výše citovaném rozsudku sp. zn. 10 As 3/2017. Bodové záznamy, proti kterým žalobce vznášel námitky, ani nemohly z povahy věci být odečteny, neboť jak bylo uvedeno, nedochází k odečtu vůči jednotlivým bodovým záznamům, ale vůči bodovému hodnocení jako celku. Námitka stěžovatele, dle kterého žalobce nemohl vůči daným záznamům vznést z uvedeného důvodu námitky a nelze přezkoumávat záznamy, které již byly odečteny, je proto nedůvodná.

[12] Pokud jde o námitku, dle které vedené správní řízení bylo řízením zahájeným z moci úřední, a proto žalovaný mohl rozhodnout o jeho zastavení dle § 66 odst. 2 správního řádu, je třeba především upozornit na to, že krajský soud svůj závěr o nemožnosti zastavit řízení dle zmíněného ustanovení založil nejen na povaze daného (podle něj návrhového) řízení, ale také na hledisku časovém, neboť jednoznačně uvedl, že odpadnutí předmětu řízení může nastat teprve v jeho průběhu, přičemž v posuzované věci k odečtu bodů došlo ještě před zahájením řízení. Stěžovatel se sice ve své stručné argumentaci vymezuje vůči závěrům krajského soudu týkajícím se povahy daného řízení (jde podle něj o řízení oficiální), ovšem druhý ze zmíněných závěrů krajského soudu již stěžovatel nijak nezpochybnil. Jinak řečeno, i pokud by Nejvyšší správní soud shledal námitku stěžovatele týkající se povahy daného řízení za důvodnou (jednalo by se o řízení zahajované z moci úřední), napadený rozsudek v dané části stojí i na dalším (samostatném) důvodu, pro nějž citované ustanovení o zastavení řízení nebylo možno v dané věci podle krajského soudu aplikovat. Za těchto okolností proto není na místě, aby se zdejší soud kasačními námitkami stěžovatele v tomto směru dále zabýval. Kasační soud totiž není povinen vypořádat se s každou jednotlivou námitkou danou v kasační stížnosti, pokud rozhodnutí krajského soudu ob stojí i pouze na důvodech, které stěžovatel v kasační stížnosti nenapadá (viz rozsudek NSS ze dne 9. 6. 2016, čj. 9 Azs 84/2016-22). Ani v tomto ohledu tedy kasační stížnost nemůže být důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

pokračování

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Vzhledem k tomu, že stěžovatel byl v řízení o kasační stížnosti neúspěšný, právo na náhradu nákladů řízení mu nenáleží. Nejvyšší správní soud přiznal úspěšnému žalobci náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti v podobě odměny jeho zástupce. Odměna mu náleží za jeden úkon právní služby dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“). Konkrétně se jedná o vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], za které náleží odměna v sazbě 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu]. Pokud jde o náhradu hotových výdajů zástupce, ta je stanovena paušálně v § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a to ve výši 300 Kč za každý jeden úkon právní služby. Zástupce žalobce je plátcem DPH, náklady je proto třeba zvýšit o částku odpovídající této dani ve výši 21 %. Stěžovatel je proto povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení celkem ve výši 4 114 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. srpna 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu